

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1521/09
27.05.2009. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Sonje Brkić, Spomenke Zarić, Slađane Nakić-Momirović i Ljubice Milutinović, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji su punomoćnici AB, advokat i AV, advokat, protiv tuženog BB, čiji su punomoćnici BA i BV, advokati, radi raskida ugovora o doživotnom izdržavanju, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Zaječaru i Gž. 2615/08 od 23.1.2009. godine, u sednici veća od 27.5.2009. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Zaječaru Gž. br. 2615/08 od 23.1.2009. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Zaječaru P. 316/2008 od 5.9.2008. godine stavom prvim izreke usvojen je tužbeni zahtev tužioca i raskinut ugovor o doživotnom izdržavanju zaključen između tužioca i njegove sada pokojne supruge kao primalaca izdržavanja i tuženog kao davaoca izdržavanja, overen kod Opštinskog suda u Zaječaru 11.10.2002. godine pod R2. 439/2002. Stavom drugim izreke tuženi je obavezan da tužiocu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 17.600,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Zaječaru Gž. 2615/08 od 23.1.2009. godine odbijena je kao neosnovana žalba tuženog i potvrđena prvostepena presuda u stavu prvom izreke, a u stavu drugom izreke presuda je preinačena i tuženi obavezan da tužiocu na ime naknade troškova parničnog postupka isplati iznos od 49.700,00 dinara.

Protiv drugostepene presude tuženi je blagovremeno preko punomoćnika izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 399. ZPP i našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti. Nema ni bitne povrede iz stava 2. tačka 12. istog člana, na koju se revizijom neosnovano ukazuje, budući da je pobijana presuda jasna, nije protivrečna i sadrži razloge o bitnim činjenicama.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac i njegova sada pokojna supruga zaključili su kao primaoci izdržavanja ugovor o doživotnom izdržavanju sa tuženim kao davaocem izdržavanja, koji je overen pred sudom dana 11.10.2002. godine. Ovim ugovorom tuženi se obavezao na izdržavanje, lečenje i obrađivanje nepokretnosti primalaca izdržavanja, kao i da ih posle smrti sahrani i da podušja po mesnim običajima, i podigne im spomenik. Zajednica života nije ugovorena, predaja nepokretnosti odložena je do smrti primalaca izdržavanja. U članu 1. ugovora navedene su nepokretnosti u svojini tužioca, kao i u svojini njegove sada pokojne supruge, koje oni ostavljaju u vlasništvo tuženom, kao i novčanu ušteđevinu na deviznim štednim knjižicama i pokretne stvari navedene ugovorom. Utvrđeno je da je tuženi sve do smrti supruge tužioca marta 2003. godine izvršavao ugovorene obaveze, a da je nakon toga prestao da ih ispunjava više nije obrađivao imanje tužioca i retko ga je posećivao, zbog čega je tužilac bio prinuđen da se za pomoć obraća komšijama.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno je u nižestepenim presudama primenjeno materijalno pravo kada je raskinut sporni ugovor o doživotnom izdržavanju.

Naime, iako je ugovor o doživotnom izdržavanju imao za predmet posebnu imovinu tužioca i njegove sada pokojne supruge, izdržavanje je ugovoreno u korist oboje, i oboje su kao primaoci izdržavanja zaključili sporni ugovor, pa se stoga smatraju jednom ugovornom stranom. U takvoj situaciji, kad su bračni drugovi zajedno zaključili ugovor o doživotnom izdržavanju za svoju posebnu imovinu, pa potom jedan od njih umre, preživeli bračni drug može tražiti raskid ugovora u celini, a ne samo u odnosu na njegovu posebnu imovinu.

Budući da je u postupku utvrđeno da je tuženi prestao da ispunjava ugovorene obaveze počevši od marta 2003. godine, stekli su se uslovi za raskid ugovora zbog neispunjenja u smislu člana 124. Zakona o obligacionim odnosima. Stoga se revizijom neosnovano ističe pogrešna primena materijalnog prava.

Iz navedenih razloga, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci, na osnovu čl. 405. stav 1. ZPP.

Predsednik veća - sudija

Snežana Andrejević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice,

Olivera Strugarević

ljm